

HOŠŤÁLKOVICKÝ SIGNÁL

prosinec 2021 / číslo 19

V areálu na Vyhlídce to žije...

Areál na Vyhlídce se stal oblíbeným místem, které navštěvují jak občané naší obce, tak lidé přespolní. Vyhlídka se stala také cílem procházek lidí všech věkových skupin. Pumptrackovou dráhu si oblíbila hlavně mladší generace, u Vyhlídky se pak setkávají především rodiny s dětmi.

Zeptali jsme se občanů, co si o Vyhlídce myslí: „Je to místo, kde se lidé setkávají a můžou tam trávit hodiny času. Lidé tam můžou jít sami, nebo si s kamarády povídat nebo jezdit vláček. Jezdím tam pravidelně na kole. Za mě by se mohlo místo rozvíjet, aby přilákalo

nové lidi. Bylo by fajn rozšířit pumptrack o nové prvky, například menší skokánky,“ říká 15letý Dominik. „Celý areál na Vyhlídce mi připadá jako skvělé místo, kam můžou lidé vyrazit na procházku. Myslím si, že místu prospívá velká koncentrace lidí, čímž je samo chráněno před těmi lidmi, kteří by ho chtěli poničit nebo tam dělat něco nekalého. Myslím, že by si místo zasloužilo rozšířit o nějaký prostor věnovaný seniorům, například o Kneippův chodníček, který jsem viděla v lázních Klimkovic.“ (občanka 46 let). „K areálu se chodíme projít, je dobré,

že vznikají nová místa, kde se děti a dospělí mohou zabavit a sportovat. Areál se stal v poslední době místem, kde to žije, a je to dobře. Možná jen díky svému umístění na okraji obce přilákal i lidi, kteří v areálu dělají nepořádek. Trochu nebezpečná jsou projíždějící auta, ale to je hlavně na zodpovědnosti nás všech,“ říká 64 letá občanka).

Věříme, že areál na Vyhlídce se bude rozvíjet a zůstane lákavým místem pro všechny věkové skupiny. A co si o Vyhlídce myslíte vy?

Adam Kratochvíl

Slovo starosty

Vážení čtenáři našeho zpravodaje, náš městský obvod Hošťálkovice zřizuje a provozuje sběrný dvůr. Čili jej i financuje, a to z našeho rozpočtu. Mnozí se mylně domnívají, že se jedná o OZO. Bohužel tomu tak není a z Vašeho poplatku za popelnice nám na tuto službu nejde ani koruna. Ročně nás provoz této služby stojí kolem 120 tis. Proto také spousta městských obvodů službu zpětného odběru vůbec nenabízí.

Někteří kolegové dokonce nabádají své občany, aby odváželi svůj odpad do našeho sběrného dvoru. Proto zavádíme

přísnější kontroly. Služba našeho sběrného dvoru na ul. Výhledy je určena jen pro občany mající trvalé bydliště v Hošťálkovicích.

U nás je možné odložit např. starý elektroodpad, koberec, nábytek, ale také trávu, listí a donedávna i gumy a větve. Gumy lze díky velké vstřícnosti p. Juráně odkládat u něj v pneuservise na ul. Lipka zcela zdarma! Proto vás žádáme, nenechávejte nám je v okolí sběrného dvoru a už vůbec ne v přírodě nebo pohozené v příkopech!

Pokračování na str. 2

Pokračování ze str. 1

Větve, ořezy jehličnanů aj. přestalo OZO odebírat z důvodu, že v rámci Ostravy jsou úložiště bezplatného odběru na pěti místech (Přívoz, Třebovice, Poruba, Kunčice, Stará Bělá). Přesto bychom tuto službu rádi pro Vás zachovali u nás v našem obvodu, jinak bychom museli ořezy vozit do města. Na příští rok tak v této oblasti posílujeme rozpočet. Budeme chtít vyčlenit i nějakou lokalitu, kde bychom shromažďovali větve a veškeré ořezy a poté to nechali zpracovat na štěpku. Víte, že již v létě se nám podařilo tuto službu vyzkoušet objednaním velkého štěpkovače.

Každoročně v květnu a v září zajišťujeme svoz velkoobjemového odpadu. Nyní se stalo, že jeden kontejner u hájenky (u Bobrovníků) nám OZO neodvezlo. A to z prostého důvodu. Někdo tam naházal stavební odpad, sutě, betony, které tam nepatří. Proto jsme museli objednat speciální odvoz nad rámec a tento šlendrián nás stál navíc 13 tisíc!

Teď už zase pozitivněji. Ještě teď na podzim se nám rozjely tři stavby. Velké poděkování Statutárnímu městu Ostrava, protože na všechny tři investiční akce

jsme obdrželi dotace. Rekonstrukce části ul. Žleby by měla být do konce roku hotová. Na tuto investiční akci jsme obdrželi 2 mil. korun. 5,5 mil. Kč jsme získali na stavbu příjezdové komunikace na budoucí ulici s pracovním názvem Jařabová. Dalších 2,1 mil. jsme získali na stavbu ledového kluziště.

Tento zcela unikátní a jedinečný projekt široko daleko budeme moci provozovat díky chladicímu agregátu od prosince do března. U nás v Hošťálkovicích ve sportovním areálu již dvanáct sezón pravidelně s dobrovolníky stavíme kluziště s mantinely. Před dvěma lety se nám podařilo získat kvalitní mantinely z Ostravar arény, čímž se bruslení a hokejové radovánky zkvalitnily.

Další významné zkvalitnění a posun o několik stupňů výš nastává právě v těchto dnech, kdy náš městský obvod Hošťálkovice ve spolupráci se Statutárním městem Ostrava pořídil chladicí agregát. Nyní tak budeme moci využít kluziště mnohem déle než v minulosti, kdy se nám běžně stávalo, že jsme kluziště dva dny stavěli a připravovali, dva dny pak demontovali a z důvodu teplejších zim bylo kluziště možné využít třeba

jen 3-4 dny. Předminulou zimu například vůbec.

Ještě před samotnou stavbou kluziště se rozšířila fáma, že instalace a demontáž kluziště nás bude stát každoročně přes 200 tis. Chtěl bych uklidnit některé občany, že tento proces stavby a demontáže kluziště prostřednictvím dobrovolníků je a bude zachován. Čili nás nestojí NIC! A za to všem, co nám s kluzištěm pomáhají, patří obrovský dík. Taktéž díky našim hasičům za každoroční naplnění vodou.

Na podzim se ani nám v Hošťálkovicích nevyhnulo šíření koronaviru, což s sebou přineslo opět mnohá omezení či rušení veřejných akcí. Zejména těch adventních, předvánočních.

Americká spisovatelka Dale Evans říká: „*Pokaždé když milujeme, pokaždé když dáváme, jsou Vánoce.*“

Přeji Vám, abyste mohli prožívat „vánoce“ nejen o Vánocích, ale každým dnem. Aby láska, naděje, pokoj a pohoda Vás naplňovaly i po celý příští rok.

Hezké Vánoce a vše nej v roce 2022!

Váš **Jiří Jureček**
starosta

V areálu na Vyhlídce to žije...

Setkání starosty s jubilanty

Obecní úřad Hošťálkovice uspořádal po dvou letech v pátek 24. září posezení s letošními, ale i loňskými jubilanty, kdy bylo pozváno 123 jubilantů za rok 2021 ve věkových kategoriích 65, 70, 75, 80 a více let a za jubilanty z roku 2020 bylo pozváno 58 občanů, kteří v loňském roce oslavili 65, 70 a 75 let. Bohužel pár dní před samotným setkáním se seniory zemřela nejstarší občanka Hošťálkovic. Ale radost jsme měli, že se samotného posezení konajícího se v sále Kulturního domu Hošťálkovice i v této covidové době zúčastnilo 72 oslavenců a mezi přítomnými byla i současná nejstarší občanka Hošťálkovic, jež oslaví v letošním roce úctyhodné 96 narozeniny. Nejstarší zástupce mužského pokolení, který oslavil krásné 94 narozeniny, se ze zdravotních důvodů nemohl dostavit, a proto nejstarším pánem v sále byl 90letý oslavenec.

Úvodního slova se ujal starosta městského obvodu Ostrava–Hošťálkovice Mgr. Jiří Jureček, jenž přítomným jubilantům blahopřál k jejich významným výročí a popřál všem zejména hodně zdraví i osobní pohody. Po úvodním slovu bylo pro hosty připravené krátké hudební vystoupení dechovky z Hlučína, která nás pak provázela celým odpolednem.

Přítomní oslavení se nejen výborně bavili a zazpívali si, ale dokonce došlo i na taneční čísla. Posléze bylo nachystáno bohaté pohoštění, kdy kromě přípitku

byla připravena vynikající svíčková a jako dezert zákusky. Během odpoledne jubilanti společně zavzpomínali na zážitky z minulých let. Na závěr akce obdrželi všichni oslavení pozornost v podobě dárkového balíčku.

Lucie Oláhová

Vánoční slovo

Vážení spoluobčané, již jsme vstoupili do adventního období, blíží se Štědrý den a následující vánoční a novoroční svátky. Doba je, jaká je. Nelehká. I tak věřím a moc bych si přála, aby nešlo jen o období starostí a vánočního shonu, ale abychom se mohli zastavit, zamyslet se nad věcmi důležitými a co nejvíce času věnovali svým blízkým a přátelům. Je třeba zejména teď prohlubovat přátelství mezi lidmi, neboť v těchto vztazích najdeme porozumění, empatii, důvěru, nezištnou pomoc, upřímnost. Vše, na čem lze stavět šťastný a plnohodnotný život. Zkusme tedy ten pocit naděje a vánočního kouzla, který jistě cítíme vedle světél svíček, nazdobeného vánočního stroměčku, krásně zabalených dárků a vánočních zvyků, přenést ke svým blízkým. Buďme i my dobrým přítelem.

Přeji Vám všem splněná vánoční přání, pevné zdraví, hodně štěstí, klidu, dobré nálady a rodinnou pohodu. Také Vám přeji dobré přátele, kolegy, sousedy i partnery. Nechť je ten další rok úspěšný a naplní Vás život optimismem, radostí a úspěchem.

Kamila Mazurová
místostarostka

Blahopřání

Blahopřejeme občanům k jejich výročí, přejeme hodně štěstí, zdraví a sil.

Jubilanti v měsíci říjnu

- Štěpánka Bocková, 94 let
- Erna Vojáčková, 90 let
- Antonín Strakoš, 86 let
- Eliška Křížová, 82 let
- Miroslava Stará, 75 let
- Karel Svačina, 70 let
- Petr Seidler, 65 let

Jubilanti v měsíci listopadu

- Marie Klímková, 88 let
- Alžběta Malchárková, 88 let
- Miluše Sladká, 87 let
- Svatava Valentová, 84 let
- Charlotta Serdiová, 82 let
- Norbert Blokesch, 81 let
- Jindřich Glumbík, 80 let
- Erika Šrámková, 80 let
- Květa Glumbíková, 75 let
- Jindřiška Pavlicová, 75 let
- Zdeněk Svoboda, 75 let
- Karel Mikeska, 65 let
- Pavel Vításek, 65 let
- Alexandr Sos, 60 let

Jubilanti v měsíci prosinci

- Markéta Kačmařová, 96 let
- Augustin Starý, 85 let
- Edeltruda Sýkorová, 83 let
- Irena Chojková, 81 let
- Jan Folta, 80 let
- Kristina Komárová, 70 let
- Marta Jiravová, 70 let
- Jiří Fukan, 70 let
- Ladislav Zajíc, 60 let
- Jiří Lichoň, 60 let
- Šárka Krylová, 60 let
- Jiří Kačmarčík, 60 let

Jak „přežít“ v Hošťálkovicích aneb dvoudenní „survival“ ve škole

Může být pro naše žáky něco lepšího, než že ihned z kraje školního roku něco pořádného spolu zažijí? Zvláště pak po loňském školním roce, který byl na společné prožitky opravdu chudý. Právě tato skutečnost nás přivedla k myšlence začít něčím netradičním, plným akce a dobré nálady, co by naše žáky do dalších měsíců „nakoplo“. Od šesté do deváté třídy proto většina našich svěřenců prošla dvoudenním „survivačem“ – tedy dvěma dny, kdy se všichni snažili přežít v přírodě a třídní učitel přežít nejen tu divočinu, ale i originální nápady „svých“ dětí.

První den si každá „banda“, vzniklá náhodným výběrem hrou, nacvičila s instruktory vázání několika druhů uzlů a práci s lanem, naučila se, jak a čím dokážou zapálit oheň, poprvé se chopila kompasů a musela s jejich pomocí projít určenou trasu a v neposlední řadě si pořádně vyzkoušela, jak jinému člověku pomoci, pokud se v přírodě zraní, tedy základy zdravotvědy. Jednoduché to naši žáci neměli ani odpoledne a večer. I když unavení, museli si sami postavit stanovou vesničku, uvařit si večeři a v noci vstát na noční hlídku. Druhý den ráno vzbudil ospalce tlampač a důsledná rozvevička, která jim rozproudila ztuhlou krev žilách, protože rána už příliš teplá nejsou. Následovala vydatná snídaně a pak to přišlo – celodenní bojovka! Vše, co se v týmech naučili předchozí den, teď museli kluci a holky uplatnit v praxi - přijít na to, jak ze startu posbírat a celou dobu nést svačtinu, oběd a pití pro všechny, lékárníčku, nafukovacího jednorozce, pneumatiku, zdravotnická nosítka, jednoho zraněného atd., podle kompasu dojít k jednotlivým stanovištím, díky uzlům slanit vybraný úsek v lese, zachránit krvácejícího,

poprat se se zašifrovanými zprávami, rozdělat si oheň, uvařit si oběd a nakonec přeplout řeku tam a zpět a získat pět kamenů. A to vše stihnout v co nejkratším čase, protože jednotlivá družstva mezi sebou samozřejmě soutěžila.

S třídními musíme konstatovat, že „naše“ děti byly skvělé. Pomáhaly si, uměly se domluvit, kdo a co bude dělat, navzájem se podporovaly, smály se, povídaly si, zpívaly, bojovaly až do konce, většina šla do všeho „po hlavě“, sedmáci by si dokonce celou akci protáhli ještě do třetího dne a zpět do domovů jsme je museli doslova tlačit. Z několika úst napřič

ročníky jsme si vyslechli, že je to vše „jaksi stmelilo“. Co bychom chtěli víc? A za sebe? Musím říct, že se nedá popsat ten pocit, když vstoupím před novou třídu a obličejé žáků nejsou pro mě vůbec cizí, ale mám je spojené s úsměvy a společným zážitkem. To něco, co nejde popsat slovy, ničím nelze nahradit. Takže na tu „bandu“ v šestce, se kterou jsem „přežítí“ absolvovala, jsem se další den fakt moc těšila. A těším se dál. Na všechny. Co říci na závěr? Že bychom rádi z této „stmelovačky“ udělali oblíbenou tradici.

Lucie Šinková Pospíšilová
učitelka

Slavnostní předávání slabikářů

Od zahájení školního roku uběhly dva měsíce. Děti udělaly za tuto dobu velký pokrok.

Naučily se číst písmenka, slabiky i jednoduchá slova. A proto 3. listopadu proběhlo slavnostní předávání slabikářů. Protože jsem chtěla, aby to byl pro děti výjimečný zážitek, zvolila jsem prostředí

pro tuto chvíli příznačné - knihovnu. Paní knihovnice byly pro a pro děti připravily zajímavý a veselý program.

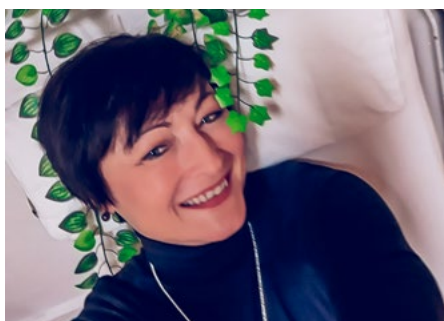
Děti se na slavnostní předávání slabikářů moc těšily. Rodičům přednesly několik básniček a všem slíbily, že se ke knížkám budou chovat s úctou a láskou. Na závěr byly děti pasovány

na čtenáře a při tom obdržely nejen slabikář, ale i pěkné dárky, které jsme s rodiči ze Spolku připravili. Jsem moc ráda, že si to děti užily. Doufám, že vztah ke knížkám a radost ze čtení dětem vydrží co nejdéle.

Věra Beránková
třídní učitelka

Rozhovor se zastupitelkou Pavlínou Vojtkovou

Mohla by ses nám představit?

Dobrý den, jmenuji se Pavlína Vojtková, pracuji jako vedoucí školní jídelny na Střední zdravotnické škole v Ostravě. V Hošťálkovicích žiji už zhruba čtyřicet pět let.

V zastupitelstvu jsi již několikáté volební období. Pozoruješ změny, které se podařily?

Jako zastupitelka pracuji již asi deset nebo dvanáct let a za tu dobu se toho stalo opravdu hodně. Dostavěl se kulturní dům, dostavělo se hřiště, dodělalo se sociální zařízení v „hangáru“, opravily se cesty, vznikla dětská hřiště. Myslím, že výčet by mohl pokračovat a já jsem ráda, že jsem se na tom všem mohla podílet díky důvěře místních občanů. Těším se i na další přicházející změny a doufám, že budou jen k lepšímu.

Tvoje teta p. Gurková nám napsala krásný příspěvek do Paměti Hošťálkovic, jsou pro ni nejkrásnějším místem na zemi. Co ty a Hošťálkovice?

Ano, tetin příspěvek znám z jejího vyprávění a jsem moc ráda, že se o něj podělila. Do Hošťálkovic jsem se s rodiči přistěhovala do domku, který si naši postavili, takže ... náplava. Kus našeho pozemku byla písčovina, která „sežrala“ nejednu V3S s hlinou. Vyrůstala jsem tady od svých devíti let. Lítaly jsme se sestřenkou právě po té písčovině, do „Kamenca“, na „Dubíček“, do sadů, (tenkrát se tam pásly krávy), prošly jsme všechny tehdejší skládky a odhalovaly jejich poklady, chodily se koupat do štěrkovny. Našla jsem zde spoustu dobrých přátel a pracovitých lidí, s některými jsem později pracovala v Klubu rodičů. S nimi všemi jsme obnovili tradici Školních plesů, Dětských dnů, Adventu atd. Našla jsem tady nevšední přátelství, lásku a manželství, které trvá doteď. Proto mi Hošťálkovice přirostly k srdci a nikdy mě nenapadlo, že bych je opustila.

Vím že tvojí velkou vášní je jízda na motorce. Co ještě ráda děláš, když máš čas?

Máš pravdu, Květuš, jízdě na motorce jsem propadla, když naše Terka ruku

v ruce s Janou vyhrály malý skútr. Ano, musela jsem si udělat na něj řidičák, ale proč ne. No a pak to začalo. Nejprve malé trasy do práce a potom i dál. Nejdlejší trasa na tom skútríku byla do Rájeckých Teplíc, odkud mě však už museli přivést, neboť se něco pokazilo. K padesátým narozeninám jsem dostala od manžela skútr nový a na tom už bych si troufla i na cestu kolem republiky nebo kolem celého světa. Taky strašně ráda hraju volejbal. Se svou partou každoročně pořádáme malý soukromý silvestrovský turnaj. A v neposlední řadě miluju jízdu na kole. Pardon. Na elektrokole. Ovšem v poslední době mě nejvíce zaměstnávají mí dva vnoučci, moje zlatíčka.

Dcera Tereška se stala zástupkyní ředitele pro MŠ v naší škole, sestra je tamtéž učitelka. Neláká tě se k nim přidat?

Na tvou poslední otázku musím odpovědět ne. Mám ráda svou práci. A právě proto, že nejsme na stejném pracovišti, byť v podobném resortu, vždy se na sebe těšíme a vždy si máme co říci.

Děkujeme za odpovědi a přejeme hodně zdraví a radosti z vnoučátek.

Květoslava Vojířová

Memoriál Michala Pětroše

Je podzim a za námi je již 10. ročník Memoriálu Michala Pětroše. Závodu, jehož celý výtěžek putuje na účet Mobilního hospice Ondrášek.

Jsou na světě věci, které nás zaskočí a nikdy na ně nebudeme připraveni. Jednou z nich je úmrtí blízkého člověka. V červnu 2012 zemřel na nevyčísitelnou nemoc náš kolega lékař, kamarád Michal Pětroš. Majkl, s kterým jsem prožil mnoho. Od výstupu na nejvyšší horu Evropy přes nezapomenutelné večírky až k pohodovým běhům kolem Ostravy a posléze po hošťálkovických končinách.

Při Michalově skonu s ním byla rodina, ale také zástupci Mobilního hospice Ondrášek, kteří jej doprovázeli při jeho odchodu a rodinu Michala lidsky podpořili v jejich utrpení. Po smrti Michala jsme chtěli poděkovat lidem z Mobilního hospice Ondrášek, kteří svou prací pomáhají nevléčitelně nemocným a jejich rodinám. Založili jsme sdružení, dnes už „zapsaný spolek“ Běžím s Majklem a veškerou aktivitu spolku jsme zaměřili na pomoc hospici.

Krom několika kulturních nebo sportovních akcí se středobodem našeho snažení stal Memoriál. Závod, který neměl být Memoriálem, ale měl být „normálním“ běžeckým závodem v Hošťálkovicích. V červnu 2012 jsme, bohužel, začali připravovat závod již bez Majkla, na jeho památku. První ročník se konal v říjnu 2012. Postupně se z Memoriálu stala jedna z velkých akcí v Hošťálkovicích, vždy za výborné spolupráce starosty a s podporou městského obvodu.

Trasa charitativního běžeckého závodu vede převážně lesními cestami s okruhy 5 a 10 km. Směřuje starou asfaltovou cestou směrem do Bobrovníků a poté se dramaticky vine kolem řeky Opavy zpět na hřiště do Hošťálkovic. Závod se stal akcí pro širokou veřejnost, pravidelně se ho účastní pracovníci hospice, bývalí kolegové a kamarádi Michala, ale i místní „Hošťálkovjani“, kteří už mají při vyhlašování svou kategorii, sportovci aktivní, ale i tací, kteří chtějí podpořit hospic a běhají jen jednou v roce. A to na začátku října... A shora na nás dohlíží Majkl

a zajišťuje každoročně krásné počasí. Předloni si na nás připravil menší zkoušku. A to, jestli se závodu zúčastníme, když počasí nebude úplně ideální. No a my jsme přišli! A ve velké síle! A vydrželi do pozdních chladných večerních hodin, tak jako každý rok.

Podarilo se nám oslovit sponzory, kteří závod dlouhodobě podporují. A jak už bylo zmíněno mnohokrát – nic z toho bychom nemohli dělat bez všech ostatních! Bez sponzorů, podporovatelů, drobných dárců, nadací, pořadatelů, známých, kamarádů, rodičů, kteří situaci vnímají stejně jako my a rádi přiloží ruku k dílu nebo pomohou finančně. Veškeré finance vybrané za celý rok, ať už od pravidelných či nepravidelných dárců, nebo právě startovné z Memoriálu, předáváme zástupcům hospice v čele s jeho ředitelkou Bronislavou Husovskou při vyhlašovacím ceremoniálu závodu. Za trvání spolku Běžím s Majklem se nám podařilo vybrat a předat hospici 2,8 miliónů korun!

Stále si myslíme, že peníze si našly tu správnou cestu a že hospicová péče je potřebná a důležitá. A protože se nám společně podařilo vybrat tolik peněz a pomoci tak dobré věci a zatím stále cítíme i podporu okolí a závodníků, můžeme slíbit, že bude po desátém ročníku následovat v sobotu 1. 10. 2022 i ročník jedenáctý!

Michal miloval hory a běhání po nich. Každý horský hřeben byl pro něj výzvou a každý pohled z kopce jeho odměnou. Pomozme my, kteří můžeme, těm, kteří se starají s nasazením a empatií o umírající. Pomozme společně Mobilnímu Hospici Ondrášek.

David Koudelka

Bona 2021

Kdo přišel 9. 10. 2021 na Bonu, uviděl krásně vysekané břehy, precizně připravená místa pro rybáře, občerstvení a v slunci se lesknoucí trofeje pro vítěze. Ano, na Boně se konaly 1. rybářské závody sdružení rybářů „BONA“. Prvního ročníku se zúčastnilo 30 závodníků a stejný počet diváků.

Závody probíhaly od 7:30 do 13:00 hodin s půlhodinovou přestávkou. Závodilo se v technice "na plavanou", a to na součet mír nachytných ušlechtilých ryb. Zvláštní cena byla za největší ulovenou ušlechtilou rybu.

V kategorii dospělých byli oceněni závodníci do osmého pořadí.

V dětské kategorii byli oceněni všichni účastníci.

Po celou dobu akce bylo k dispozici pro všechny občerstvení.

Pro ty účastníky a diváky, kteří po vyhlášení výsledků závodu zůstali, byl zapálen velkolepý táborák, u kterého se všichni až do večerních hodin dobře bavili. Celá akce měla úžasnou atmosféru prosycenou pohodou a přátelstvím.

A všechny ryby na to z vody s úžasem hleděly a spolu se těšily na neděli. Kdy u Bony zavládně mír a klid a budou rybník zase jen pro sebe mít.

Pavla Vojtková

Na skok do Drážďan

Jedno říjnové odpoledne jsme se sešli v kulturním domě a měli jsme v plánu poslechnout si něco o jednom z ostravských partnerských měst. Ano, Drážďany jsou partnerské město Ostravy. A protože se v těchto měsících možná cestuje méně, proč se nevydat na procházku po Drážďanech alespoň tímto způsobem...

Povídání si tentokrát připravila Lenka Bosáková. Prohlédli jsme si fotografie

Drážďan, dozvěděli jsme se něco o stavbách a památkách tohoto krásného města. Zmíněn byl Zwinger, Semperova opera, Katedrála Nejsvětější Trojice i další významné drážďanské kostely. Víme, že třeba mozaika Knížecí průvod je sestavena z 25 000 malých kachlíků míšeňského porcelánu.

A aby nás Lenka neunavila jen architekturou a historií, odskočili jsme si i na

výlet do Saského Švýcarska. Viděli jsme fotografie významného turistického mostu Bastei i skalního města Neurathen. A výlet do této části Německa jsme zakončili prohlídkou fotografií a povídáním o vojenské pevnosti Königstein.

Povídání bylo zpříjemněno ochutnávkou německého piva, vína a dalšího občerstvení.

Lenka Bosáková

Střípky z Klubu seniorů Hošťálkovic

Naši seniori nezhálejí, radují se z činností, na které dříve neměli čas, možnosti, nebo odvahu pustit se do něčeho nového. Na konci srpna navštívili výstavu mečíků a jirín v Červeném kostele v Hlučíně. Oči i duši pohladila krása 200 kultivarů mečíků a 80 odrůd jirínek, které vypěstovali pěstitelé nejen z Hlučina a okolí, ale i z Polska. Náš hlas do hodnocení nejkrásnějších výpěstků získal mečík Blesk a jirínka Glorisa.

Podzimní posezení při hudbě a tanci pořádané naším Klubem seniorů v kulturním domě získalo své příznivce i z dalekého okolí. Letošního večírku se dne 25. září 2021 zúčastnilo téměř 100 hostů. Mohlo jich být více, mnohé odradila objížďka uzavřeného mostu přes Odru, ale i obava z pandemie koronaviru. Příprava večírku stojí spoustu práce a energie členek klubu. Za zdárné zvládnutí občerstvení, programu, přípravu sálu patří poděkování nejen jim, ale i mužům, kteří nám pomohli při nepopulárním úklidu stolů ze sálu.

Sportovně relaxační areál na Vyhliďce přináší radost a potěšení nejen dětem a jejich rodičům, jeho potenciál vyzkoušeli i seniori. Pravidla hry petangu nám vysvětlil zkušený hráč pan Fiala. První hody na nově vybudovaném hřišti

jsme zvládli a zakoupená sada petangových koulí jistě nebude zahálet. Fyzickou kondici je možné posilovat na nových zabudovaných strojích.

Marie Janotová

Fotbaloví veteráni nazuli kopačky

Pro naše vysloužilé fotbalisty byl první říjnový víkend velkým svátkem. V našem sportovním areálu si dali dostaveníčko naši i okolní emeritní fotbalisté, aby tak opět nazuli kopačky a poměřili své síly. Městský obvod Hošťálkovice pod záštitou našeho starosty ve spolupráci s TJ Sokol Hošťálkovice připravil znovuobnovený Turnaj starých pánů o pohár „Pražských“ starostů.

„S kolegy starosty ze Lhotky, Petřkovic a Ludgeřovic jsme se dohodli na obnovení tradice fotbalových turnajů veteránů sousedních obcí či městských obvodů,“ říká hrající starosta a bývalý kapitán TJ Sokol Jiří Jureček.

Turnaje se mohli zúčastnit fotbalisté starší 40-ti let. Než o výsledek šlo hlavně o to se nezranit, přežít, užít si to, povykládat s kamarády a pobavit příchozí.

„I když zde platilo, že není důležité vyhrát, ale zúčastnit se, emoce a zdravá rivalita byla. Naštěstí 'třetí poločas' zhojil všechny rány,“ říká s úsměvem starosta a doplňuje: „Tímto bych chtěl poděkovat všem zúčastněným, kolegům starostům a hlavně našim sokolům.“

Přesto bylo pro naše borce velkou

výzvou na domácí půdě uspět. V mini finále porazili Petřkovic a zvedli tak putovní pohár „Pražských“ starostů nad hlavu. Nejlepším střelcem byl navíc oceněn hošťálkovický Jan Kryštof.

Své týmy do našeho sportovního areálu přišli podpořit i okolní starostové

Josef Šrámek ze sousední Lhotky a Daniel Havlík z Ludgeřovic.

„Jsem velice rád, že se to podařilo, bylo to super a příští rok budeme zase pokračovat. Tentokrát u nás ve Lhotce,“ uzavírá lhotecký starosta Josef Šrámek.

redakce

Vaše - naše školní družina

Dovolíme si čtenářům poslat pár střípků ze života místní školní družiny.

Od září pracujeme opět naplnění do posledního místa a moc si užíváme, že se můžeme setkávat všichni společně, bez dělení do skupin podle tříd apod.

Místní školní družina je rozdělena na dvě oddělení. V oddělení Sluníčka jsou zařazeni žáci druhé a třetí třídy, v oddělení Sovičky žáci první a třetí třídy. V letošním školním roce s dětmi pracují dvě vychovatelky.

Obě oddělení svou činností naplňují kompetence dané vyhláškou. Žáci se zde tak rozvíjejí v oblasti komunikační, sociální, občanské, pracovní. Rovněž jsou však vedeni ke schopnosti umět trávit volný čas, řešit problémy a spolupracovat se svým okolím.

Kromě toho, že se děti v družině seznamují s deskovými, pohybovými, postřehovými i rozumovými hrami, učí se mnohým dovednostem během pracovních činností.

Všechny děti bez výjimky jsou velmi

tvorivé, a tak si vyrábějí mnoho výrobků pro vlastní potřebu, které si následně odnášejí domů. Některými výrobky rovněž zkrášlují prostředí své družinové třídy či chodeb školy.

V těchto činnostech si zkusí nejen práci s nejrůznějšími materiály, ale také s různými náradím a pomůckami. Kromě lepení a stříhání si už tak děti ve školní družině vyzkoušely práci s tavnou pistolí, pilkou, různými šablonami a vykrajovátky, vrtačkou nebo kleštěmi.

Z materiálů už si vyzkoušely vyrábění z papíru, kartonu, látky, provazů, vlny a bavlny, dřeva, dýhy, skla,

drátu, samotvrdnoucí hmoty nebo plastu a přírodnin.

Závěrem musíme podotknout, že jsou všechny děti moc šikovné. A vzhledem k tomu, že po někom tuto šikovnost mít musí, mají být místní rodiny opravdu na co pyšné!

Za školní družinu přejeme příjemné prožití zimního času, který se budeme snažit našim seniorům opět zpříjemnit ručně vyrobeným přáním k Vánocům.

Ježíškova Hošťálkovická vnučata se jistě ozvou!!!

Za kolektiv ŠD
Simona Kupcová Jánková

PAMĚŤ HOŠTÁLKOVIC

Hošťálkovický mlýn

Z dochovaných historických písemností je potvrzeno, že v r. 1840 k Hošťálkovickým patřil dvůr, větrný mlýn, pila, lihovar, kamenolom a hostinec. Je zřejmé, že zde bylo prosperující místo pro život. Svě životní jistoty zde našli i moji prapředkové a pokračující rodiny rodů Grobců mého dědy, mé matky Štěpánky Grobcové provdané Ševčíkové.

Dovolím si připojit starou informaci, která si myslím patří do paměti Hošťálkovíc. Můj praděda Valentin Grobec, který bydlel na č.p. 33 je uveden v obecní kronice z r. 1910 jako mlynář. Mlýn, říkalo se mu větrák, stál na vyvýšenině nad úvozem severozápadně, tehdy těsně

u okraje obce. Dnes bychom místo hledali tam, kde ulice Výhledy křižuje ulici Zimní, blízko školy. Jsou zde vybudovány rodinné domy a dodnes je tu větrno. Úvoz je navážením a opravami cest zredukován.

Patentem z r. 1814 byl vydán císařem Františkem I. Všeobecný mlynářský řád, který podporoval výstavbu a rozvoj mlynářství. Mouka, otruby se nakupovaly v mlýnech a patřily k základům potravy. Provozování větrného mlýna bylo zařazeno mezi živnosti vyžadující vydání koncese. Existence našeho mlýna je doložena v r. 1874 na speciální mapě Opavska. Jednalo se o větrný mlýn zřejmě

tzv. německého typu, celodřevěnou budovu, kterou šlo pomocí oje otáčet proti větru okolo pevného středového sloupu. (viz. foto na pohlednici z r. 1905 zveřejněné na web. Historie obvodu).

Zánik větrných mlýnů nastal začátkem 20. století s nástupem páry a elektrické energie. V místní kronice je zápis, že po ukončení provozu mlýna byly mlýnské kameny upraveny na koryta pro místní státek. Dnes bychom největší větrák v Česku našli v Cholticích a nejmenší zděný mlýn ve Spálově, tzv. Balerův mlýn.

Marie Janottová

pravnučka tehdejšího mlynáře
Hošťálkovice

Pozdrav z Hošťálkovice (před rokem 1903). Zdroj: Hlučínsko na pohlednicích

Moje vzpomínka

V letech 1958-59 byly na části Výhlídky dvě rajčule (rajčula byl výběh pro mladý dobytek) Na polovině bylo zřízeno hrací hřiště pro děti zaměstnanců statku (jejich pohyb po statku je ohrožoval možným zraněním na technickém vybavení či při práci). Bylo tam pískoviště, dvě houpačky, kolotoč, hřiště s brankami, lavičky. Chodily tam

pochopitelně děti i z okolí. Postupně jak děti dorůstaly, ztrácel tento prostor význam a stal se opět pastvou. Na fotografii vidíte pohled z „rajčuly“ přes hříbě na správní budovu statku. Dnešní pohled by kryla bývalá „býkárna“ – dnes v demolicí, která v době vzniku fotografie ještě nebyla.

Olga Lokajová

Šachy

Po téměř roce a půl se opět pomalu rozbíhají šachové soutěže. Naši šachisté se letos před začátkem mistrovských soutěží zúčastnili i několika velkých turnajů, jako je např. Ostravský koník tradičně s mezinárodní účastí. Byli ale také v Českých Budějovicích, Jeseníku a dalších. Mistrovské soutěže byly odstartovány 17. října zápasem s Kopřivnicí a do konce roku naše borce čeká ještě pět kol. V letošní sezóně se nepodařilo přihlásit do městské soutěže B družstvo, neboť situace s covidem nebyla stále dobrá

a celková atmosféra kolem epidemie dolehla i na některé hráče. Důležité je, že se podařilo udržet A družstvo v krajské soutěži, kterou hraje již více jak deset let. Doufejme, že se situace kolem covidu zlepší a soutěž se odehraje bez problémů. ŠK Hošťálkovice vstupuje už do své 22. sezóny a s přibývajícím lety stárne i členská základna, proto by naši šachisté přivítali posilu z řad místních spoluobčanů, kteří by měli o šachy zájem.

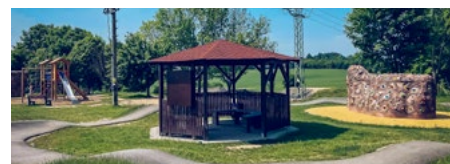
Jan Peška

Pár řádků o „Dvoře“

Následující řádky věnuji části obce, která cca před rokem změnila povědomí o naší městské části Hošťálkovice, a to je „Vyhlička“. Stalo se to nejnavštěvovanější (momentálně) částí obce. Při pěkném počasí, po celý den přicházejí a přijíždějí občané nejen místní, ale hlavně s dětmi. Dědeček přijede autem, otevře dveře a ven se vyhrne 5 dětí s třemi koly, koloběžkou a stráví tady dvě i tři hodiny. V neděli už v 6:15 zastaví auto, vystoupí pán, projde si celý areál a pak pln překvapení a nadšení přiznává, že si nás „vyguglil“ včera večer a přijel se tedy podívat. Až na rozházené plechovky, kelímky a papírky, které jsou ale bohužel všude, ocenil krásnou vyhlídku po okolí (byl z Hrabůvky).

Olga Lokajová

NA BRUSLE DO HOŠŤÁLKOVIC

OD PROSINCE DO BŘEZNA

**ZDARMA
VEŘEJNÉ BRUSLENÍ**

PO-NE 14:00-16:30

**PRONÁJEM KLUZIŠTĚ
724 114 818**

**SPORTOVNÍ AREÁL
HOŠŤÁLKOVICE**

f www.facebook.com/kluzistehostalkovice

**OSTRAVA!!!
HOŠŤÁLKOVICE**

Limitovaná nabídka

Rychlý a stabilní Internet **HD**

jen teď
od 249 Kč
měsíčně

O₂ TV v ceně

Akční ceny platí pro některé nově aktivované tarify Internet HD ve vybraných lokalitách vaší obce. Úplné podmínky akce, včetně výčtu tarifů a vybraných lokalit, pro které sleva platí, naleznete na www.o2.cz.

O₂

NA PEVNÉ SÍTI ▶ **CETIN**

Vydává: Statutární město Ostrava, Městský obvod Hošťálkovice, Rynky 277, 725 28 Ostrava-Hošťálkovice, 4 x ročně.
tel.: +420 724 131 038, IČ: 00845451, e-mail: signal@hostalkovice.ostrava.cz, Náklad 700 ks.

Řídí redakční rada ve složení: šéfredaktor - Květoslava Vojtřová, Bc. Kamila Mazurová, Mgr. Radim Šink, Adam Kratochvíl.
<https://www.hostalkovice.ostrava.cz/cs/o-hostalkovicich/zpravodaj>

Výtisk zdarma do schránek domácností v Hošťálkovicích. Sazba: kksazba@seznam.cz. Tisk: Moravapress s.r.o.
Příspěvky procházejí jazykovou korekturou textu, za případné chyby se omlouváme. Registrováno pod číslem MK ČR E 22835.